

[Orla Møller.]

for en personlig stor oplevelse både på det litterære og på det kulturelle område i øvrigt.

Der er én ting i denne forbindelse, som bør have en særlig understregning. Det er forpligtelsen til det samfundsorienterede, og vi har i socialdemokratiet lidt svært ved at forstå, at man har kvalt „Orientering“. For skal der være en balance mellem anskuelser og interesser, er det i hvert fald en nødvendighed, at man også får dette synspunkt om samfundsorientering meget bredt understreget.

Og så til sidst. Der er lagt meget tunge opgaver på skuldrene af medarbejderne i den danske radio. Derfor er det også nødvendigt at tilstå dem friheden til at arbejde, og et hvilket som helst forsøg på at antaste den personlige arbejdsfrihed i retning af at undersøge deres private forhold vil i hvert fald af socialdemokratiet blive mødt med meget kraftig modstand. Det må være en selvfølge, at mennesker med så stort ansvar i en nyhedsformidling, i en kulturoplysning og i en samfundsorientering får den størst mulige frihed til at gøre mediet til en inspirator i det danske samfund.

Vestergaard Eriksen (FP):

Jeg vil også gerne først takke kulturministeren, fordi vi har fået denne lighed til en debat om Danmarks radio og fjernsyn.

Jeg vil begynde med nogle bemærkninger vedrørende programmet i radio og fjernsyn. Jeg synes, at der er mange af disse ting, der vitterligt trænger til en gennemgribende kritik, og der er også ting, der selvfølgelig trænger til det modsatte. Der er ingen tvivl om, at det, vi hører, og det, vi ser, diskuteres meget rundt omkring i hjemmene. Om den nye lov, der træder i kraft 1. april, kan ændre noget til det bedre set ud fra fremskridtspartiet synspunkt, ved jeg ikke, men jeg vil da meget håbe det.

Det er sådan, at det, der mange gange bydes på i fjernsynet, det er, synes jeg, meget skrækkeligt både at se og høre på,

og det burde simpelt hen ikke have været sendt. Det er ikke, fordi vi ønsker censur af nogen art, og medarbejderne ved fjernsynet og radioen må også have frihed, men under et vist ansvar. Det kan og bør der ikke være nogen tvivl om.

Jeg vil lige nævne en lille ting. Jeg hørte et par minutters udsendelse af en skoleradio, jeg tror, det var i fredags, inden jeg gik til udvalgs møde, og jeg synes, det var meget, meget nedværdigende at høre på. Hvert andet ord var faktisk bandeord. Hvis det er på den måde, man vil lave undervisning i skoleradioen for ungdommen, eller hvem det nu kan være, må man næsten hellere lade være. Det er den slags ting, vi i fremskridtspartiet i hvert fald ikke er tilhængere af. Det vil vi meget gerne at man er opmærksom på inden for det nye radiatoråd, der træder i funktion nu til 1. april.

Det er rigtigt at ændre det, der står i den lov, der nu er ved at afløses af en ny, om, at radiatorådet er ansvarlig for, at udsendelserne er af alsidig, oplysende og kulturel art. Men det kan ikke nytte noget, hvis alsidigheden er blevet til en stærk ensidighed, og det er der ikke nogen tvivl om set fra fremskridtspartiets synspunkt. Jeg tror, det er en ret udbredt opfattelse ikke alene i vor folketingsgruppe, men også hos mange mennesker hele landet over.

Det, der skal til fremover i undervisningen, eller hvad det nu kaldes inden for skoleradioen, er udsendelser, man kan være bekendt at sende. Og når det gælder underholdning, behøver det vel ikke altid at være det dyreste dyre; der er vel også mulighed for, at man kan sende noget, som folk forstår.

Jeg tror vitterlig, der er mange opgaver for det nye radiatoråd at tage fat på, og i særdeleshed bør det tage fat på at gøre radio og fjernsyn alsidigt. Vi har opfattelsen af, det i dag er klart ensidigt. Og lad os for alt i verden få alle disse bandeord og ukvemsord væk, det lyder ikke godt, og det ser heller ikke godt ud. Der er også ting i fjernsynet, som simpelt hen er meget, meget nedværdi-